

Три песме – Борислав Батин

ЕКВИЛИБРИСТА

Не није то сан
Већ еквилибрира дан

Позната силуета на месечевом диску
Затегнута струна између јаве и сна
Пјан месечином с чашом црвеног вина
Ходим промрзлим осмехом пијанисте
Дивљаним ветром ношене пахуље блуда
Непробуђено удахнут туђим сновима
С клоновским осмехом веселе туге
Скачем кроз ватрени обруч самосвести

Не није то сан
Већ еквилибрира дан

ПРИЈАТЕЉУ

Немој се освртати
када чујеш мелодичан
добро познати глас,
ни када осетиш поглед
који ти буши ауру,
онако с леђа,
кукавички

додирне те по рамену
с намештеним осмехом
подлаца.

Немој скидати маску
чак ни када спаваш
и све инкогнито сањај
на туђем јастуку
ледне снове еским
у житким пределима магле
диши непознато,
ван ритма сањалице
у маскирној униформи
шамана.

Немој чувати успомене,
јер твоје сећање
осветнички те прати
тражећи од тебе правду
и свака рањена травка
оптуживаће те,
за све оловне кише туге
у мемоарима пајаци
и свих познаника очаја
који парадирaju славом.

Немој никада тражити себе
не смеш се наћи
ни у мислима неког
путника добронамерника
ни у химни љубавника
и духа авантуриста

путуј без свести о путу
јер чак ни тамо далеко
где никада нећеш стићи
тебе сачекати нећеш моћи.

Треба се изгубити, побећи
што даље од себе,
отићи бестрага — часно
у непознате пределе,
осветљене
подразумеваним сјајем,
анонимности јасне...

А време зарлауче — па стане

Овде и ту на крају света
Зиме су нам тако дуге
Руке нам увек хладне
Ноге су зарасле у нокте
Косе масне оседеле дуге
Испуцале у крви бледе усне
Очи преплашене ко у звери
Неокупаних душа у смраду
Са распареним зубима зла
Жваћемо зарђало време
Сагоревамо све осмехе
Нарицајући наопаке песме

А време зарлауче — па стане...

Овде и ту на крају света
Ветрови раздувају снове
Несањани дани пролазе
Хранимо се сивом маглом
Вучемо се окованих мисли
Безнађе нас упрегло у коло
Руга нам се у свирепу око
Не видимо огледаног лика
Зрцала нам беже од очију
Гласови се оковали ледом
Те молитве у жељезу јече
Шапатом дозивамо мисли наде

А време зарлауче — па стане...

О ПЕСНИКУ

Борислав Батин рођен је у Београду 23. децембра 1954. године. По занимању је инжењер машинства. Од ране младости пише поезију и прозу, објављивао је своје текстове у многим штампаним и електронским медији-ма.

До сада је објавио: Зборник сновидости — збирку поезије, есеја и кратких прича, (2001), Три дана новембра, роман (2004) и исте године био у конкуренцији за Нинову награду, Логонаути, научно-фантастични. роман (2004) који је преведен у дигиталном издању на енглески језик и налази се у националним библиотекама САД, Аустралије, Канаде.

Живи у Београду.